

друга страна безсилето на човеъческытѣ стараній удвояваше и страха и отчаянието.

Много пати въ минутното свѣтаніе на тѣзи запалены свѣщи, срѣщахъ ся купове на бѣжанцы и распрѣснаты граждане отъ които един отивахъ къмъ крайморието, а други ся врацахъ отъ тамъ, за да намѣрятъ пакъ сухата земја, защото морскытѣ вълни бѣхъ ся дръпнали на бѣрзо отъ краебрѣжіето. Еще и самото море бѣше покрито отъ мрака тьмнота, и връзъ бѣснѣющытѣ и развѣнуваны вълни падахъ уломки отъ канари и горещъ пепель като сажды, чийто тамо неможаше нѣкой да ся надѣе за нова покровителство, косто, ако и слабо, намѣрваше ся на сухо въ кашата и подъ доведетѣ около храмоветѣ. Полудѣли въ отчаянието си, приблѣдѣли и обезкуражени отъ суетѣrie, онѣзи купове отъ бѣжанцы ся срѣщахъ и не можахъ нито да ся сприкажатъ нито да ся посвѣтуватъ изобщо и да съразмысятъ, защото буйнѣтъ дѣждъ, койго едно по друго прискаше, изгасяще свѣтилата, които освѣтивахъ онѣзи мрѣзвешки образы. И всякой тогазъ вѣмаше нищо друго на умъ освѣнь какъ да ся подслони и запази въ най близкото прибѣжище. Всички общественни свѣрски бѣхъ са раскисалъ тогазъ. И всрѣдъ мъждивото онова свѣтукашie виждаше са по вѣкога лицето на нѣкой крадецъ, който въ бѣганието си минуваше по край служителитѣ на закова чиновници, носящъ на грѣбъ незаконенъ товаръ, и страхътъ не можаше да го отвѣрне да ся насище и да ся не радва за ненадѣйната печала на неговытѣ проказничества. И въ онѣзи тьмнота колчемъ си отличеще нѣкая жена отъ мажа си, или майка нѣкол загубеше сына си, напусто отиваше всяка надежда да са търсятъ и да ся намѣрятъ. Всички бѣрзахъ и тичахъ кой какъ свари и безъ да знаѣтъ на кѫде. Отъ широкытѣ общественѣ редъ нищо, нищичко не бѣ останжало не покажицо, освѣнь първоначалнѣтъ законъ на собствинното сѫществование.

Прѣзъ тѣзи ужасни сцена минуваше Главкъ придруженъ отъ Йонъ и отъ безоката тесалійка. Внезапно минахъ по-край тѣхъ твърдѣ стремително до стотина души които отивахъ къмъ крайморието, въ тѣзи навалица Недія ся отчигари далеко отъ Главка, когото наедно съ Йонъ истласкахъ напрѣдъ, онѣзи що тичахъ тѣй стремително, и като ся отдалечихъ тѣзи, на които ни едно лице неможаше да ся распознае въ тьминицѣ, Недія бѣше вече отличена отъ двамата сгодени. Напусто ѝ викаше Главкъ велигласно по име, никаквътѣ отговоръ ся не чу. Върнахъ ся но напразно, неможехъ да ѝ намѣрятъ; онзи порой отъ човеъци виждаше ся да бѣше ѝ увлѣклъ въ прости-